

KURSSIMATKA PANSsarIPRIKAATIIN JA HÄMEENLINNAAN 29.-30.8.2013

Runsaan kolmenkymmenen henkilöauton lähes samanaikainen saapuminen Parolan varuskunta-alueen portille osoitti, että kurssitiedottaminen toimi hyvin ja viimeinenkin ohje oli otettu huomioon. Tutustumismatkalle Panssariprikaatiin ja Hämeenlinnan sotilaallisiin museoihin ilmoittautui yli seitsemänkymmentä kurssiveljeä mutta määrä pieneni 68:aan viime hetken peruutuksista johtuen. Omilla autoilla tulevien ja junan tuomien lukumäärät menivät miltei tasan. Ajan säästämiseksi oli päätetty aivan viime tingassa, että seppelienlaskun Mannerheim-ristin ritarien muistomerkillä suorittaa autoilla tullut joukko ja junilla tulleet menevät bussilla suoraan sotilaskotirakennuksen auditoriolle. Näin ollen muistomerkin edessä "rivissä" oli vain puolet kurssimatkan osanottajista. Kauko Pippurin komentama joukko suoritti kunnianosoituksen, jonka jälkeen bussi kuljetti tämänkin osaston Panssariprikaatin tiedottajan, kapteeni Ari Viitalan opastuksella varuskunnan Vaakuna-salille, missä Panssariprikaatin komentaja, eversti Pekka Toveri, oli toivottamassa joukkomme tervetulleeksi vierailulle. Juha Kainulainen, Pertti Leivo ja allekirjoittanut kävivät toukokuun lopulla Panssariprikaatissa sopimassa vierailustamme. Tällöin esitimme toivomuksen, että saisimme katsauksen Maavoimien nykytilasta ja edessä olevista muutoksista ja toisena esityksen Panssarivoimien merkityksestä ja tulevasta kehityksestä osana Suomen maanpuolustusta.

Puolustusvoimauudistusta koskeva osuus antoi hyvin selkeän kuvan säästöpäätösten vaikutuksesta asevelvollisten koulutusmahdollisuuksiin ja reservin kertausharjoituksiin. Jälkeenpäin useat kurssiveljet totesivat saaneensa selkeää tietoa mutta "mollisävyisen vaikutelman" itse asiasta. Eversti Toverin toinen puheenvuoro, joka keskittyi Panssariprikaatiin nyt ja lähitulevaisuudessa, oli sävyiltään sellainen mitä valiojoukko-osaston komentajalta omasta toimialastaan voi odottaakin saaden kuulijat odottamaan jännityksellä iltapäivän kaksituntista tutustumista koulutukseen ja kalustoon. Kysymyksiä joukkollemme olisi ollut paljonkin, mutta tiukka aikataulu vaati niiden keskeyttämistä, kiitosten esittämistä ja kurssin pöytästadaarin luovuttamista muistoksi vierailustamme. Lähtiessämme ruokailuun varuskuntaravintola Rubeniin, oli moni sitä mieltä, että pelkästään panssarivoimista saadun selostuksen takia kannatti olla mukana matkallamme.

Lounaan jälkeen kapteeni Viitala johdatti joukkomme kierrokselle erilaisiin koulutustiloihin. Merkilläpantavaa oli se huikea puitteiden tason nousu, jonka voi todeta kun vertasi tiloja ja varusteita oman varusmiesaikamme vastaaviin. Ilmatorjunnan Samas-ohjuksista saimme asiantuntevan selostuksen kapteeni Pekka Jokiselta. Panssarivaunuihin, niiden aseistukseen ja vaunumiehistön koulutukseen tutustuimme kapteeni Viitalan opastuksella. Häijyn näköisen Leopard-panssarivaunun koko oli vierestä katsottuna hätkähdyttävä. Vaunua katsellessa oli helppo ymmärtää, että tuollaisen hirmun miehistön kouluttaminen tehokkaaksi "tiimiksi" sitä käyttämään vaatii paljon sekä kouluttajilta että opetusvälineistöltä ja koulutettavilta innostusta tulla "maailman parhaiksi" vaunun käyttäjiksi.

Kahden tunnin kierroksen jälkeen palasimme Vaakunasaliin pitämään kurssikokouksen. Martti Huhtamäki valittiin kokouksen puheenjohtajaksi jo kolmannen kerran peräkkäin. Kokouksen sihteeri Matti Kataja on lähettänyt sähköpostillapöytäkirjan kokouksessa olleille (löytyy myös näiltä sivuilta [Kurssikokous 2013](#)), joten tässä kerron vain lyhyesti, että kurssin toimintaa on tarkoitus jatkaa edelleen ja kolme vuotta sitten valittu kurssitoimikunta sai uuden kolmivuotisen toimikauden. Kurssintalous on hyvässä kunnossa ja kirjanpito vastaa tasoltaan normaaliyrityskäytäntöä.

Seuraavan vuoden aikana on tarkoitus tehdä huhtikuussa laivamatka Tallinnaan, jolloin menomatalla Sampo Ahto pitää esityksen tutkimastaan "uudesta" aiheesta. Tallinnassa aika riittää Lentosatama-museoon tutustumiseen, kun kuljetaan menen tullen bussilla, vaikka matka ei ole pitkä.

Syyspuolella 2014 on tarkoitus tehdä kahden yön matka Viipuriin oppaana Sampo Ahto. Viipurista käsin tekisimme bussilla matkan Tali-Ihantalan alueelle ja oppamme valitseisiin muihin kohteisiin Viipurin ympäristössä. Kurssitoimikunta selvittää myös mahdollisuuden Normandian matkan tekemiseen vaikkapa niin, että halukkaat voisivat osallistua jonkun matkatoimiston yleisessä myynnissä olevaan matkaan, jos oman matkan järjestämiseen ei ole riittävästi osallistujia. Alkavalle syksylle on suunnitelmassa korvata tavanomainen esitelmäkokous "Suomenlinna-päivällä". Siinä on tarkoitus kuulla selostus Suomenlinnan vaiheista perustamisesta nykypäiviin. Toisena aiheena on Merisotakoulu. Esitelmien pito- ja lounaspaikkana tulisi olemaan Suomenlinnan upseerikerho.

Kokous päätti onnitella pitkäaikaista opastamamme Sampo Ahtoa hänen saamastaan sotatieteiden kunniaohjeron arvosta, joka tietävästi on ensimmäinen laatuaan Suomessa. Nimikirjoitukset adressiin kerättiin illallisuuden aikana kaikilta mukanaolijoilta. Toinen huomionosoitus oli kultaisen kurssimerkin myöntäminen kurssin toiminnassa ansiotuneille Juha Kainulaiselle, Tapani Konttiselle ja Kauko Pippurille. Seuraava kurssikokous päätettiin pitää kolmen vuoden kuluttua. Jos mahdollista niin kokous pidetään maanpuolustuskorkeakoululla Santahaminassa.

Kokouksen jälkeen siirryttiin bussikuljetuksella Hotelli Aulangolle. Autot jätettiin Panssariprikaatin alueelle. Ohjelmassa oli varattu melko runsaasti aikaa keskinäiseen jutusteluun ennen illallista ja tuo aika näytti tulevan hyvin käytetyksi. Aulako tarjoi maittavan illallisen, jonka jälkeen pienryhmissä keskustelut jatkuivat joillakin melko myöhään muuten hiljaisessa hotellissa. Aamiaisella kaikki olivat pirteinä ja hyvissä ajoin valmiina siirtymään entiselle Linnan kasarmille Militaria-museoon. Siellä nähtiin aluksi tunnin kestävä kaksiosainen videoesitys, joiden aiheet olivat "Ihantalan-ihme" ja "Laatokan Pohjoispuolen taistelut kesällä 1944". Vaikuttavan esityksen jälkeen kierrettiin museo asiantuntevan oppaan johdolla.

Matkalla Panssarimuseoon poikettiin lounaalle matkan varrella olevalle isolle huoltoasemalle, sillä se oli nopein tapa muonittaa lähes 70 hengen joukko. Panssarimuseossa ryhmämme jakaantui kahdelle oppaalle ja sai hyvin perusteellisen selostuksen panssarivoimiamme kaluston kehityksestä ja varhaisimmista panssarien sotatapahtumista talvisodassa. Panssarimuseo on yksityisin voimin ylläpidetty erittäin hyvä oman alansa museo. Museon nykyinen taso ja laajuus oli yllätys sellaisille, jotka olivat käyneet siellä joskus vuosikymmeniä sitten. Museolla nautittujen lähtökahvien jälkeen bussit kuljettivat joukot omien autojensa luokse Panssariprikaatin alueelle ja junalla kulkevat Hämeenlinnan asemalle. En kuullut kenenkään katuvan matkalle osallistumistaan vaikka pitkämatkaisimmat osallistujat tulivat Skänesta, Kuusamosta, Ylivieskasta ja Polvijärveltä asti.